

ת"פ 22435/01/15 - מדינת ישראל נגד וליד שעיב, אמונה שעיב

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 22435-01-15 מדינת ישראל נ' שעיב(עציר)

ואח'

בפני: כבוד השופטת רונית בש

בעניין: מדינת ישראל

נגד

הנאשמים 1. וליד שעיב (עציר)

2. אמונה שעיב

גזר דין

מבוא

1. הנאשמים הודו בתיק זה בעובדות כתב האישום שתוקן, במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים, אשר לא כלל הסדר לעניין העונש. הנאשמים הורשעו, מכוח הודאתם, בביצוע העבירות, כדלקמן: בגין האישום הראשון הורשע נאשם 1 (להלן: הנאשם) בעבירה של סחר בסם מסוכן, עבירה לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים[נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים המסוכנים) (שתי עבירות). נאשמת 2 (להלן: הנאשמת) הורשעה, עפ"י האישום הראשון, בביצוע עבירה של סיוע לסחר בסם מסוכן, עבירה לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים בצירוף סעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין). במסגרת האישום השני הורשע הנאשם בלבד בביצוע העבירות, כדלקמן: עבירה של סחר בסם מסוכן, עבירה לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים, עבירה של החזקת סם מסוכן שלא כדין ושלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א) ו- (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים ועבירה של החזקת כלים להכנת סם מסוכן או לצריכתו, עבירה לפי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים המסוכנים. עוד יצוין בנקודה זו כי גובשה בין הצדדים הסכמה להשבת הרכב הנזכר בכתב האישום המתוקן לידי הנאשמים.

2. לאחר מתן הכרעת הדין נדחה המשך הדיון בפניי לצורך הגשת תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם ולטיעונים לעונש לגבי שני הנאשמים. כעת, לאחר שהוגש התסקיר הנ"ל וב"כ הצדדים העלו את טיעוניהם לעונש בפניי, כל שנותר הוא - לגזור את דינם של הנאשמים.

כתב האישום המתוקן

3. בעובדות כתב האישום המתוקן נטען כדלקמן:

חלק כללי:

במועדים הרלוונטיים, הופעל נ.פ. (להלן: הסוכן) בשליחות משטרת ישראל ורכש בהוראתה, באישורה ובכספה

סמים, כלי נשק ותחמושת באופן המתואר להלן: בין הנאשמים לסוכן היכרות קודמת. ביום 12.10.14, בשיחת טלפון בין הסוכן לנאשם, אמר הנאשם לסוכן כי ביכולתו למכור "כל דבר" וביקש ממנו להפנות אליו לקוחות.

האישום הראשון:

בהמשך לאמור בחלק הכללי, בלילה שבין יום 24.10.14 ליום 25.10.14, נפגשו הנאשם והסוכן בביתו של הסוכן, לצורך תיאום עסקת סמים. הסוכן והנאשם סיכמו ביניהם כי הנאשם ימכור לסוכן ביום 26.1.14 10 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין, בתמורה ל- 4,500 ₪ (להלן: עסקת הסם). בהמשך לאמור לעיל, בתאריך 26.10.14, בשעות הצהריים, שוחחו טלפונית הנאשם והסוכן, והנאשם הנחה את הסוכן להגיע לתחנת הדלק, שנמצאת בסמוך לחנות "הום סנטר" בעכו, לצורך ביצוע עסקת הסם. סמוך לשעה 14:00, הסיעה הנאשמת את הנאשם ברכבה, אל תחנת האוטובוס ליד חנות "הום סנטר" בעכו, כדי לאפשר ביצוע עסקת הסם או להקל על ביצועה. למקום הגיע באותה עת הסוכן, שם פגש בנאשמים, שישבו ברכב. הנאשמת הסיעה את הנאשם ואת הסוכן לעכו העתיקה כדי לאפשר את ביצוע עסקת הסם או להקל על ביצועה. במהלך הנסיעה ברכב, מסר הסוכן לנאשם סך של 4,500 ₪ בתמורה לקבלת הסם. הנאשמת והסוכן המתווכים לנאשם ברכב. כמחצית השעה לאחר מכן, הביא הנאשם סם מסוכן מסוג קוקאין בכמות של 8.38 גרם נטו, ומסר אותו לסוכן ברכב. הנאשמת הסיעה את הנאשם והסוכן מהמקום, כדי לאפשר את ביצוע עסקת הסם או להקל על ביצועה. בתאריך 26.11.14 בשעות הצהריים, בהמשך לאמור בחלק הכללי, התקשר הסוכן אל הנאשם וביקש לקנות עשרים גרם קוקאין. הנאשם הציע לסוכן למכור לו את הסם במחיר של 410 ₪ לגרם קוקאין. הסוכן ביקש שהות כדי לבדוק את ההצעה. בהמשך לכך, באותו יום, סיכמו הנאשם והסוכן כי הסוכן ירכוש מהנאשם 20 גרם קוקאין במחיר של 8200 ₪ (להלן: עסקת הסם 2). בשיחות נוספות בין הנאשם לסוכן, סיכמו השניים כי יבצעו בהמשך, באותו יום, את עסקת הסם 2, זאת בחניון של קניון נהריה. בהמשך לאמור לעיל, סמוך לשעה 18:20, הסיעה הנאשמת את הנאשם לחניון הנ"ל. הסוכן הגיע לחניון, שם פגש בנאשמים שישבו ברכב. הסוכן נכנס לרכב, שם מסר לנאשם סך של 8200 ₪ בתמורה לקבלת הסם. הנאשם ביקש מהנאשמת להסיעם לכיוון עכו. הסוכן אמר לנאשמים שהוא אינו מוכן לנסוע לעכו וביקש מהנאשמת לעצור את הרכב. הנאשמת עצרה את הרכב, שאז הסוכן ירד מהרכב וקבע עם הנאשם כי יחזור למסור לו את הסם, בהתאם למוסכם ביניהם בעסקת הסם 2, זאת מאוחר יותר בסמוך לקניון נהריה. לאחר זמן מה, שב הנאשם ופגש בסוכן ליד קניון נהריה, שם מסר לסוכן סם מסוכן מסוג קוקאין בכמות של 18.20 גרם נטו, בהתאם לעסקת הסם 2. במעשיו הנ"ל סחר הנאשם בשתי הזדמנויות בסמים מסוכנים מסוג קוקאין בכמות של 8.38 גרם נטו בהזדמנות אחת ובכמות של 18.20 גרם בהזדמנות שנייה, ללא היתר. הנאשמת סיעה, כאמור, לנאשם לסחור בסם מסוכן מסוג קוקאין בכמות של 8.38 גרם נטו, ללא היתר.

האישום השני (לגבי הנאשם בלבד):

בתאריך 3.1.15 בשעה 12:19, ובהמשך לאמור בחלק הכללי, התקשר הסוכן לנאשם וביקש לרכוש סם מסוכן מסוג קוקאין בכמות של 50 גרם. בשיחות נוספות, סיכמו ביניהם הנאשם והסוכן כי הנאשם ימכור לסוכן 50 גרם קוקאין במחיר של 17,800 ₪ (להלן: עסקת הסם). בתאריך 3.1.15, בשעות אחה"צ, שוחחו הנאשם והסוכן טלפונית וסיכמו להוציא לפועל את עסקת הסם עוד באותו יום, זאת סמוך לשעה 19:30 בקניון נהריה. בהמשך לאמור לעיל, באותו יום, סמוך לשעה 19:30, הגיע הסוכן לחניון החיצוני של קניון נהריה ופגש בנאשם שישב במונית והחזיק בסם מסוכן מסוג קוקאין בכמות של 3.5 גרם נטו. הנאשם והסוכן נסעו במונית עד למקום הסמוך לאולמי "גני לוי" בנהריה. שם, ירד

הנאשם מהמונית לצורך הבאת הסמים ולאחר זמן מה חזר למונית ומסר לסוכן סם מסוג קוקאין בכמות של 49.45 גרם נטו. במעשיו הנ"ל החזיק הנאשם בסם מסוכן מסוג קוקאין בכמות של 52.96 גרם נטו, ללא היתר ושלא לצריכה עצמית, סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין בכמות של 49.45 גרם נטו, ללא היתר, וכן החזיק הנאשם בכלי המשמש להכנת סם או לצריכתו שלא בהיתר.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם

4. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם בן 34, נשוי ואב לילד בן 5. טרם מעצרו לא עבד הנאשם והחלים מאירוע מוחי בו לקה לפני כשנה, בעטיו סובל הנאשם ממגבלות ברגלו ובידו.

5. עוד עולה ממקרא תסקיר שירות המבחן כי הנאשם עצור מזה עשרה חודשים בגין העבירות מושא תיק זה. בשיחה שקיים שירות המבחן עם הנאשם, שיתף הנאשם את שירות המבחן כי עבר תהליך משמעותי במסגרת מעצרו, במסגרתו השתתף בקבוצות, שהוקמו בבית המעצר ואף הוסמך על ידי גורמים בבית המעצר לתפקיד "תומך". הנאשם הציג בפני קצינת המבחן תעודת הוקרה, שהוענקה לו בשל סיועו הרב לעצורים אחרים במסגרת תפקידו כ"תומך". הנאשם שיתף את שירות המבחן כי בעקבות הסיוע לאחר, למד על עצמו, על קשייו ועל טעויותיו והבין, כי עליו לבקש עזרה כדי להחלים.

6. הנאשם סיפר לשירות המבחן כי בהיותו כבן 13 חווה תאונה קשה עת שנפל על ראשו בגן משחקים. בעקבות האירוע הנ"ל קיבל הנאשם, בהגיעו לגיל 18, פיצוי כספי. הנאשם הוסיף וסיפר כי בשל היותו בעל ממון (נוכח קבלת הפיצויים), החל להתחבר לסביבה עבריינית. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן אורח חיים עברייני, אשר כלל שימוש וסחר בסמים.

7. שירות המבחן ציין בתסקירו כי הנאשם ריצה בשנת 2006 מאסר ממושך בן 14 חודשים בגין מעורבותו בעבירות של סחר בסמים. שירות המבחן הוסיף כי הנאשם ציין בפניו שהוא לוקח אחריות למעשים מושא הרשעותיו הקודמות וכי כיום הוא מודע למצבו ולמחיר שהוא "משלם". עוד עולה מדברי הנאשם בפני שירות המבחן כי במהלך המאסר שריצה בשנת 2006, הפסיק באופן עצמאי את השימוש בסמים. הנאשם הוסיף וסיפר, כאמור בתסקיר כי לאחר שסיים את תקופת ריצוי המאסר הנ"ל, עבר תהליך שינוי חשיבתי והתנהגותי, אשר כלל התרחקות מהעולם העברייני. בשנת 2011 נדון הנאשם ל- 6 חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות ולצו מבחן בגין עבירת תעבורה בה הורשע. לדברי הנאשם, במסגרת עבודות השירות שובץ לעבודה בבית קברות כקברן. עקב כך, החל הנאשם, לדבריו, לסבול מסינדרום ומקשיי שינה והופנה לקבלת טיפול פסיכיאטרי. ממידע שקיבל שירות המבחן מהפסיכיאטר שטיפל בנאשם, עלה כי הנאשם סובל מקשיי הסתגלות, על גבול של מצב פוסט טראומטי והומלץ על מתן טיפול תרופתי לנאשם.

8. שירות המבחן הטעים כי בעקבות האירוע המוחי בו לקה הנאשם, חזר הנאשם להתגורר בבית אמו בעכו, בעוד הנאשמת ובנם מתגוררים בבית אמה של הנאשמת. משיחה שקיים שירות המבחן עם אמו של הנאשם, עלה כי בתקופה בה התגורר בביתה, סבל הנאשם מתנודות במצבו הנפשי והרגשי. האם תיארה את התנהגותו של הנאשם כעצבנית

ודיכאונת. עוד עלה מדברי האם בפני שירות המבחן כי הנאשם שיתף אותה בבעיית התמכרותו לסמים וזו פנתה לקבלת סיוע עבורו במחלקת הרווחה.

9. באשר לעבירות בהן הורשע הנאשם במסגרת תיק זה, ציין שירות המבחן כי הנאשם לוקח אחריות פורמאלית לביצוע. לדברי הנאשם, סחר בסמים לצורך תשלום עבור סמים שנועדו לצריכתו העצמית. הנאשם הוסיף וסיפר כי הגביר את צריכת הסמים בעת הנ"ל לתדירות יומיומית, זאת בשל מצוקה בה היה נתון. עוד עולה מדברי הנאשם בפני שירות המבחן כי אינו משתמש בסמים בתקופת המעצר ועובר בדיקות לגילוי סם במסגרת זו.

10. שירות המבחן, בהינתן אופן התייחסותו של הנאשם לביצוע העבירות בהן הורשע, התרשם כי ניכרת אצל הנאשם גישה בלתי בשלה ומצומצמת בעניין קבלת האחריות לביצוע העבירות. במסגרת הערכת הסיכון להישנות עבריינות בעתיד ע"י הנאשם, שקל שירות המבחן את קש"י התפקוד של הנאשם, שבאו לידי ביטוי בקטיעת רצף תפקודו, בעקבות אירועי חיים שונים שפקדו אותו, בהם נטה הנאשם לחזור לנהל אורח חיים התמכרותי ולבצע עבירות. שירות המבחן הטעים כי מגיל צעיר פיתח הנאשם חוסר אמון בדמויות משמעותיות בסביבתו והעריך כי קיים קושי אצל הנאשם בהפנמת גבולות ברורים. עם זאת, בעקבות ההליך שעבר הנאשם, במסגרת המעצר הנוכחי, התרשם שירות המבחן כי הנאשם נפתח לאפשרות לקבלת עזרה למצוקותיו.

11. שירות המבחן הוסיף וציין בתסקיר כי הנאשם מתקשה להתמודד עם קש"י הרגשיים בצורה בוגרת וניכרת נטייתו להתנהגות פורצת גבולות, בין היתר, בנושא השימוש בסמים, זאת כדרך לברוח מהתמודדות עם קש"י. בנוסף הטעים שירות המבחן כי נראה שהנאשם נמצא בשלב ראשוני של מודעות לקש"י, אך עדיין ממזער את בעיית ההתמכרות ומתייחס באופן חלקי לאחריותו לביצוע העבירות. עוד ציין שירות המבחן בתסקיר כי מבדיקה שערך להתאמת הנאשם לטיפול במסגרת המאסר, ניכר כי, למרות השינוי עליו הצהיר הנאשם, הוא מצוי עדיין בשלב ראשוני ביותר ואינו מתאים להליך טיפולי מעמיק. שירות המבחן הטעים בתסקיר כי בשלב זה הנאשם אינו מודע לחומרת מצבו ולעומק בעיית התמכרותו, וכן מתקשה לגייס כוחות להימנע משימוש בסמים לאורך זמן. שירות המבחן העריך כי הנאשם יתקשה להשתלב בהליך טיפולי ארוך טווח, הכולל בתוכו שינוי דפוסי התנהגות וחשיבה.

12. שירות המבחן העריך כי רמת הסיכון להישנות מעשים דומים בעתיד ע"י הנאשם היא גבוהה, זאת לאור העדר כוחות נפשיים של הנאשם לעמוד בגבולות ולווסת את רגשותיו. כמו כן, התרשם שירות המבחן כי הנאשם פועל מתוך מוקד שליטה חיצוני ומצפה לקבל יחס מגונן ומבין מהזולת, מבלי לקחת אחריות מעמיקה למעשיו במהלך השנים. שירות המבחן ציין בנקודה זו את עברו הפלילי של הנאשם, התמכרותו לסמים וחזרתו לביצוע עבירות. לפיכך, נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם. יחד עם זאת, המליץ שירות המבחן כי הנאשם ישובץ במסגרת טיפולית בין כותלי הכלא.

ראיות המאשימה לעונש

13. במסגרת ראיות המאשימה לעונש, הגיש ב"כ המאשימה את גיליון המרשם הפלילי של הנאשם (ת/1). בנוסף,

הגיש ב"כ המאשימה אסופת פסיקה לתמיכה בעמדתה העונשית של המאשימה (ת/3).

ראיות ההגנה לעונש

14. ב"כ הנאשמים הגיש תיעוד רפואי בעניינו של הנאשם, באשר לכך שהנאשם חווה במהלך שנת 2014 אירוע מוחי שני לאחר אירוע מוחי קודם וכן באשר להשלכות הנובעות מאירוע זה על בריאותו של הנאשם (נ/1). כמו כן, הגיש ב"כ הנאשמים אסופת מכתבים של עצורים, אשר ביקשו להביע את הערכתם כלפי הנאשם, אשר שימש כלפיהם כ"עציר תומך" בבית המעצר (נ/2) ובגין כך אף ניתנה לו תעודת הוקרה (נ/3). עוד יצוין כי במסגרת היות הנאשם "עציר תומך" בבית הסוהר צלמון, הציל הנאשם את חייו של עצור אחר (נ/4).

טיעוני המאשימה לעונש

15. בטיעוניו לעונש (ת/2) הפנה ב"כ המאשימה לעובדות כתב האישום המתוקן בו הודו הנאשמים ולחלקו הארי והכמעט בלעדי של הנאשם בביצוע העבירות. ב"כ המאשימה הטעים כי עברו הפלילי של הנאשם, הכולל בחובו עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, תקיפת שוטר, סחר בסמים והחזקת סמים לצריכה עצמית, גניבה, קשירת קשר לעוון, וכן דרישת נכס באיומים, מלמדכי הנאשם בחבר עבריינות כדרך חיים בתחומי עבריינות שונים.

16. ב"כ המאשימה ציין כי המאשימה רואה כל אחת מעסקאות הסם המתוארות בכתב האישום כאירוע נפרד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם. בנקודה זו הטעים ב"כ המאשימה כי המדובר בשלוש עסקאות נפרדות, אשר בוצעו במועדים שונים, כאשר כל עסקה תואמה בנפרד והסמים נמסרו בנפרד. ב"כ המאשימה הוסיף והטעים כי אין המדובר ב"רצף" אחד של מעשים, אלא במועדים שונים, אשר בכל אחד מהם גמלה בלבם של הנאשמים, בנפרד ובאופן עצמאי לבצע את העבירות מושא כתב האישום המתוקן.

17. עוד הטעים ב"כ המאשימה בת/2 כי בתי המשפט, על ערכאותיהם השונות עמדו לא אחת על חומרתן של עבירות הסחר והפצת סמים מסוכנים, כמו גם על הצורך להיאבק בעבירות אלו באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה, זאת תוך הפנייה לפסיקת בית המשפט העליון בעניין זה.

18. לעניין נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה, הטעים ב"כ המאשימה כי הנאשם סיפק לסוכן המשטרה, בשלוש הזדמנויות שונות, כמות בלתי מבוטלת של סם מסוג קוקאין של כ- 80 גרם קוקאין, כמות אותה ניתן לחלק למנות סם רבות ולהפיץ בקרב צרכנים רבים. בנקודה זו הבהיר ב"כ המאשימה כי אך ממקרא האמור לעיל, למדים אנו בדבר הנזק הרב שצפוי היה להיגרם מעבירות הסחר בהן הורשע הנאשם, לו היו מגיעים הסמים לידי הציבור. ב"כ המאשימה הוסיף והדגיש כי הנאשם סיפק את הסמים לסוכן תוך פרק זמן קצר, דבר המצביע על נגישותו וזמינותו של הסם לנאשם. בנוסף ציין ב"כ המאשימה בת/2 כי כתב האישום המתוקן מלמד על הדומיננטיות של הנאשם ומרכזיותו בביצוע העסקאות, שכן הנאשם הוא שגיבש את פרטי העסקאות, לרבות את מקומות המפגש והתמורה שתשולם, כל זאת מתוך בצע כסף. בעניינה של הנאשמת טען ב"כ המאשימה כי אף חלקה אינו מבוטל וכי סייעה לביצוע עסקת הסמים, בכך

שהסיעה את הנאשם למקום המפגש עם הסוכן, ומשם אל המקום ממנו הביא הנאשם את הסם ומסר אותו לסוכן. הוטעם כי הנאשמת שהתה ברכב בכל אותה עת.

19. ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם בגין עסקת הסם הראשונה (כ- 8 גרם קוקאין), נע בין 15-30 חודשי מאסר בפועל. עוד נטען ע"י ב"כ המאשימה כי בגין עסקת הסם השנייה (כ- 18 גרם קוקאין) נע מתחם העונש ההולם בין 24-50 חודשי מאסר בפועל וכי בגין העסקה השלישית (כ- 50 גרם קוקאין), המתחם הנ"ל הוא בין 30-60 חודשי מאסר בפועל, כל זאת בנוסף לרכיבי ענישה של מאסר על תנאי, קנס כספי כבד ופסילת רישיון נהיגה. באשר למתחם העונש ההולם בעניינה של הנאשמת, בגין עסקת הסם הראשונה, סבורה המאשימה כי מתחם העונש ההולם נע בין 7-15 חודשי מאסר בפועל, זאת בנוסף לעונשים של מאסר על תנאי, קנס כספי ופסילת רישיון נהיגה. בשל העדר זיקה בין העבירות ובין העסקאות, כמו גם העובדה כי נעברו בהפרש ניכר זו מזו, סבורה המאשימה, בעניינו של הנאשם, כי על בית המשפט לגזור את עונשי המאסר בפועל שיושטו בגין עסקאות הסמים, במצטבר זה לזה.

20. באשר לגזירת העונש בתוך מתחם העונש ההולם, הטעים ב"כ המאשימה כי בשים לב לתכנון שקדם לביצוע העבירות, העובדה שמדובר בשלוש עסקאות נפרדות, אשר תוכננו ויושמו בהפרשי זמן ניכרים זו מזו, נוכח חומרתן של העבירות ובהינתן נסיבותיו האישיות של הנאשם, יש להטיל עליו עונש מאסר המצוי בחלקו האמצעי של מתחם הענישה. באשר לנאשמת, לאור עברה הנקי, כמו גם העובדה שמדובר בעניינה בהרשעה בעבירה אחת של סיוע לבצע עסקת סחר בסם מסוכן, סבורה המאשימה כי יש להטיל על הנאשמת עונש המצוי בחלקו התחתון של מתחם הענישה לו עתרה המאשימה בעניין הנאשמת.

21. ב"כ המאשימה התייחס בטיעונו ב-2/ת לנסיבותיו האישיות של הנאשם, כמו גם לסיכויי להשתקם תוך שהדגיש כי על פי סעיף 40ד' לחוק העונשין, רשאי בית המשפט לסטות ממתחם העונש ההולם בשל סיכויי שיקום, רק אם הוכיח הנאשם כי השתקם, או כי קיים סיכוי של ממש לשיקומו. בנקודה זו הטעים ב"כ המאשימה ב-2/ת כי בעניינו של הנאשם ובהינתן נסיבות ביצוע העבירה הכה חמורות, הרי שלא מתקיימות נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם. עוד בעניין זה הפנה ב"כ המאשימה לתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם ממנו עולה כי שירות המבחן התרשם כי גישתו של הנאשם אינה בשלה, וכן כי ניכרת תופעה של צמצום בשאלת קבלת האחריות ע"י הנאשם לביצוע העבירות. עוד הוטעם כי שירות המבחן התרשם בעניין קיומו של קושי שמגלה הנאשם בהפנמת גבולות ברורים ובעניין נטייתו של הנאשם להתנהגות פורצת גבולות וכן התרשם שירות המבחן כי רמת הסיכון להישנות מעשים דומים ע"י הנאשם-גבוהה.

22. נוכח חומרת העבירות, עברו הפלילי של הנאשם, נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנהוגה בגין עבירות סמים, עותרת המאשימה כי בית המשפט ישית על הנאשם עונש של מאסר בפועל ממושך בחלקו האמצעי של מתחם העונש ההולם לו טענה וכן מאסר על תנאי מרתיע. כמו כן, עותרת המאשימה, כאמור ב-2/ת, כי בנוסף לרכיבי הענישה הנ"ל, ישית בית המשפט על הנאשם קנס כספי כבד, אשר יגלם הן את סכום הכסף המעורב בביצוע העסקאות (כ- 30,000 ₪) והן את ההשקעה הרבה של משטרת ישראל בחקירת הפרשה. בנוסף, מבקשת המאשימה כי בית המשפט יורה על פסילת רישיון נהיגה של הנאשם, מכוח סעיף 37א לפקודת הסמים המסוכנים.

23. באשר לנאשמת, עותרת המאשימה, כאמור, כי בית המשפט יטיל על הנאשמת עונש של מאסר המצוי בחלקו הנמוך של מתחם העונש ההולם, הנטען ע"י המאשימה, זאת בצד עונש של מאסר על תנאי, קנס כספי וכן פסילת רישיון הנהיגה של הנאשמת.

24. באשר לראיות לעונש שהוגשו מטעם ההגנה, הטעימה ב"כ המאשימה בדיון בפניי ביום 13/11/16, כי באופן חריג הסכימה המאשימה להגשת אסופת המכתבים נ/2, היות ואלו נכתבו ע"י עצורים בהם תמך הנאשם במסגרת שהייתו במעצר, אולם ביקשה שלא ליתן משקל רב לראיות ההגנה לעונש, זאת בהינתן חומרת העבירות. עוד הדגישה ב"כ המאשימה את היות רמת הסיכון להישנות העבירות ע"י הנאשם, גבוהה, כאמור בתסקיר, שנמנע מלבוא בהמלצה טיפולית בעניין הנאשם.

25. ב"כ המאשימה ביקשה בדיון בפניי, כי בית המשפט יקבע שכל אחת מהעסקאות המתוארות בכתב האישום המתוקן מהווה אירוע נפרד ולאחר מכן יגזור עונש נפרד לכל אירוע. באשר לעונש שיושת על הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, שבה והטעימה ב"כ המאשימה כי יש להשית על הנאשם בגין כל עסקה עונש המצוי בחלקו האמצעי של מתחם הענישה וביקשה כי בית המשפט ישית את מכלול העונשים, במצטבר האחד לשני, זאת בנוסף למאסר מותנה, קנס כספי כבד ופסילת רישיון הנהיגה של הנאשם.

26. באשר לנאשמת, ציינה ב"כ המאשימה בדיון בפניי את חלקה הקטן של הנאשמת בביצוע העבירות. לפיכך ובהינתן עברה הנקי של הנאשמת, חזרה ב"כ המאשימה בדיון בפניי על בקשתה, כי בית המשפט ישית על הנאשמת עונש המצוי ברף התחתון של מתחם העונש ההולם לו טוענת, כאמור, המאשימה.

טיעוני ההגנה לעונש

27. בפתח טיעוני לעונש ציין הסנגור, כי הנאשם עצור בגין תיק זה מזה תקופה ארוכה, מיום 3/1/2015 וכן ציין הסנגור, כי הנאשמת הייתה עצורה בגין תיק זה מיום 3/1/15 עד ליום 12/1/2015, שאז שוחררה למעצר בית מלא עד לחודש 02/15 ומאז ועד היום היא נתונה במעצר בית לילי.

28. באשר למתחם העונש ההולם, ביקש הסנגור כי בית המשפט לא יקבל את עמדת המאשימה המבקשת לקבוע מתחם עונש הולם נפרד בגין כל עסקה. הסנגור הטעים כי קביעה זו אינה עומדת בקנה אחד עם ההלכה שנקבעה בע"פ 4910-13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14) (להלן: הלכת ג'אבר) והמבחנים שנקבעו בפסק הדין הנ"ל לצורך הגדרת המנוח "אירוע", כאמור בתיקון 113 לחוק העונשין. הסנגור ציין בנקודה זו כי עניינו של הנאשם תואם את הקריטריונים שנקבעו בהלכת ג'אבר לעניין מבחן "הקשר הדוק", שכן מדובר בעניינו, לטענתו, באותה סדרה של עבירות שבוצעו באותו עניין, בנסיבות דומות, אל מול גורם ספציפי אחד, בסמיכות זמנים, כל זאת בפרק זמן קצר, על פני 3 חודשים.

29. הסנגור סבר כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם צריך לנוע בין 12 חודשי מאסר בפועל ל- 24 חודשי מאסר בפועל. הסנגור ביקש שלא ללמוד מאסופת הפסיקה ת/3 גזירה שווה לעניינו, בציינו כי אין המדובר באותן

נסיבות וכי עסקין בכמויות שונות של סמים. לתמיכה בעמדתו העונשית, הגיש הסנגור את אסופת הפסיקה נ/5.

30. עוד טען הסנגור כי הסוכן המצוין בכתב האישום לא היה אדם זר עבור הנאשם, אלא מכר אותו הכיר הנאשם מקדמת דנא.

31. באשר לנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה, ציין הסנגור כי עבירת הסמים האחרונה, שבוצעה ע"י הנאשם, נעברה בשנת 2005. כמו כן, הדגיש הסנגור את כבדת הדרך הארוכה שעבר הנאשם, כמו גם את ניקיונו מסמים ומאמציו להתרחק מעולם הפשע, לרבות העתקת מקום מגוריו לעיר אילת. הסנגור הטעים כי הנאשם התחיל למעשה בחיים חדשים ונורמטיביים לצד אשתו-הנאשמת, אולם לדאבון הלב, בשל אירוע מוחי נוסף אותו חווה הנאשם, בעקבותיו לקה בשיתוק בכל חלקו השמאלי של גופו, כמו גם בשל הקושי הרב שחוותה בגין כך הנאשמת, שהייתה צריכה לסעוד את הנאשם ובמקביל לטפל בבנם הפעוט, נאלצו הנאשמים לשוב לעכו על מנת שיוכלו להסתייע בבני המשפחה בטיפול בנאשם. הסנגור הוסיף ותיאר את מצבו הפיזי והנפשי של הנאשם באותה תקופה והמחיש כי הנאשם חש כ"שבר כלי", שכן גבריותו ויכולתו לפרנס את בני משפחתו נלקחו ממנו וכבודו העצמי נרמס.

32. הסנגור הטעים כי הסוכן היה מודע היטב למצבו הרגיש של הנאשם, בהינתן ההכרות המוקדמת בין הנאשם לסוכן, וכן הוטעם כי נוכח מצבו הנפשי הקשה של הנאשם, דרכו חזרה לעולם הפשע והסמים הייתה מהירה מאוד.

33. הסנגור הוסיף וטען כי הנאשם נמצא בתנאים קשים של מעצר במשך כשנה וכן ציין כי השהייה בתנאי המעצר נתנה אותותיה בנאשם, אשר במהלך מעצרו חווה אירועים רפואיים, במהלכם אף איבד את הכרתו.

34. הסנגור התייחס אף לפגיעה הקשה שנגרמה למשפחתו של הנאשם, בין היתר, בהינתן העובדה שהנאשמת היא אשת הנאשם. הסנגור הטעים כי כיום משפחת הנאשם "מהלכת על חבל דק", כשמעברו האחד מצויה האפשרות לקיום אורח חיים נורמאלי ומעברו השני- הרס מוחלט וטוטאלי. הסנגור הדגיש כי לנאשמים ילד כבן 5 שנים, וכי בעוד כחודש וחצי צפויה הנאשמת ללדת תינוקת. הסנגור הוסיף וציין את חרטתם הכנה של הנאשמים ואת הודאתם בהזדמנות הראשונה, הודאה אשר חסכה הן מזמנו היקר של בית המשפט והן את העדת העדים.

35. הסנגור שב והדגיש את מאמציו של הנאשם לחזור למוטב ואת ניקיונו מסמים זה למעלה משנה, כמו גם את השפעת השהייה מאחורי סורג ובריש עליו. בנקודה זו הטעים הסנגור כי מיומו הראשון במעצר, בחר הנאשם לערוך שינוי אמיתי באורחות חייו. להמחשת האמור לעיל, ציין הסנגור כי במהלך תקופת המעצר הציל הנאשם ממוות עצור אחר, דבר המלמד על התנהגותו ותרומתו לחברה.

36. הסנגור ציין את נסיבות חייו הקשות של הנאשם, העולות ממקרא תסקיר שירות המבחן, נסיבות אשר הובילו את הנאשם ישירות אל עולם הפשע. הסנגור טען כי מתסקיר שירות המבחן עולה כי מדובר בנאשם אשר ניתן לשקמו ולהחזירו למוטב. הסנגור הפנה בעניין זה לאמור בתסקיר שירות המבחן, לפיו הנאשם מגלה פתיחות לאפשרות לקבל עזרה. הסנגור ביקש לראות את תקופת ניקיונו של הנאשם מסמים כתקופה המלמדת, כי הנאשם מצוי בעיצומו של הליך שיקום מתקדם וטען כי לא בכדי המליץ שירות המבחן בתסקיר לשלב את הנאשם בתוכנית טיפולית במסגרת בית הסוהר.

37. הסנגור טען כי יש להתחשב במצבו הרפואי של הנאשם לעניין העונש וביקש כי בית המשפט יאמץ את מתחם העונש הנ"ל לו עתרה ההגנה. לחילופין, ובמידה שבית המשפט לא יאמץ את המתחם הנ"ל, ביקש ב"כ הנאשמים כי בית המשפט יסטה, לקולא, מכל מתחם עונש אחר שייקבע על ידו, זאת מטעמי שיקום ובכך ייתן בית המשפט את אמונו בנאשם.

38. באשר לנאשמת, הטעים הסנגור כי המדובר בצעירה בת 29 ללא כל עבר פלילי, אשר במהלך נישואיה חוותה עליות ומורדות עת שנדרשה לסעוד את בעלה פעמיים עקב מצבו הרפואי. הסנגור שב והדגיש כי הנאשמת מטפלת בבנם המשותף של הנאשמים וכי בקרוב היא צפויה, כאמור, ללדת.

39. באשר לחלקה של הנאשמת בביצוע העבירה, הפנה הסנגור לעובדות כתב האישום המתוקן. הסנגור טען כי העבירה הייתה יוצאת אל הפועל גם בלא כל סיוע מצידה של הנאשמת. עוד הדגיש הסנגור כי הנאשמת הורשע בסיוע לסחר בסם מסוכן במשקל של 8 גרם בלבד וטען כי עניינה של הנאשמת היה נדון בבית משפט השלום, אלמלא העובדה שהנאשמה באותו כתב אישום יחד עם הנאשם. אי לכך, סבר הסנגור כי יש להתחשב בנסיבותיה האישיות של הנאשמת, כמו גם בתקופת מעצרה וטען כי מתחם העונש ההולם בעניינה צריך לנוע בין עונש מותנה לבין מספר חודשים של מאסר בעבודות שירות. הסנגור ביקש להסתפק בעניינה של הנאשמת בענישה הצופה פני עתיד.

40. הנאשם, בדבריו בפניי, ביקש את רחמיו של בית המשפט וביקש את סליחתם של כל בני משפחתו. הנאשם תיאר את מצבו הנפשי הקשה בעקבות האירוע המוחי בו לקה ואת תחושותיו הקשות בעקבות אותו אירוע בעטיו נאלץ להסתייע בבני משפחתו לצורך פעולות יומיומיות פשוטות. הנאשם סיפר כי בשביל להקהות את כאביו השתמש בסמים יחד עם הסוכן, שהיה לו לחבר. הנאשם ציין את כבדת הדרך הארוכה אותה עבר במסגרת מעצרו והבהיר כי כיום, בעזרת הטיפול אותו הוא מקבל במסגרת השיחות הפרטניות, הוא למד לבקש את עזרת הזולת. הנאשם הוסיף וציין כי במסגרת מעצרו נגמל מסמים וכיום, בהיותו אסיר תומך, הוא מוסר בדיקות שתן "נקיות מסמים". עוד עולה מדברי הנאשם בפניי, הסבל הרב שנגרם לבני משפחתו, כתוצאה ממעצרו, ובמיוחד לבנו הפעוט. בסיכום דבריו ביקש הנאשם כי בית המשפט יתחשב במצבו ויאפשר לו לשוב לביתו בהקדם, לצד אשתו וילדיו.

41. הנאשמת הביעה, בדבריה בפניי, צער וחרטה על ביצוע העבירה, תוך שהדגישה כי זוהי מעידתה הראשונה והאחרונה. הנאשמת הוסיפה וסיפרה על הסבל שנגרם לבנה הפעוט שהיה נוכח בעת מעצרה וכן על הטראומה שחוותה בעקבות מעצרה. הנאשמת הדגישה כי מדובר בטעות חייה עליה לא תשוב לעולם וביקשה את רחמיו של בית המשפט. עוד ציינה הנאשמת, כי היא בהריון וצפויה ללדת ביום 5.3.16.

דין והכרעה

42. תיקון מס' 113 לחוק העונשין מתווה את העיקרון המנחה כיום את ביהמ"ש בבואו לגזור דינו של נאשם, שהוא, לפי סעיף 40 ב לחוק העונשין, עיקרון ההלימה, לפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. יחס זה מבטא, למעשה, את עיקרון הגמול (ראה ע.פ. 1523/10 פלוני נ' מדינת ישראל, 18/4/12). סעיף 40 ג' לחוק העונשין קובע כי על ביהמ"ש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הנ"ל. לשם כך, יתחשב ביהמ"ש בערך החברתי שנפגע

מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הכלולות בסעיף 40 ט' לחוק העונשין.

43. על בית המשפט בשלב הראשון של יישום תיקון 113 לחוק העונשין, לבדוק האם העבירות בהן הורשע נאשם מהוות אירוע אחד או כמה אירועים נפרדים, שאז לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד ולאחר מכן לגזור עונש נפרד לכל אירוע (בד בבד עם קביעה האם ירוצו העונשים בחופף או במצטבר) או עונש כולל לאירועים כולם (סעיף 40"ג (ב) לחוק העונשין) (ראו: ע"פ 8641-12 מוחמד סעד נ' מ"י, ניתן ביום 5.8.13). יצוין בנקודה זו כי יש לקבוע, לידי, לכל עסקת סם הנזכרת בכתב האישום המתוקן, מתחם עונש הולם נפרד, שכן כל עסקה מהווה אירוע אחד, כפי שסבורה בעניין זה באת כוח המאשימה ובצדק. אין בידי לקבל את טיעוני ב"כ הנאשם, לפיהם יש לראות, מכוח הלכת ג'אבר הנ"ל את מכלול העסקאות מושא כתב האישום כאירוע אחד. בהלכת ג'אבר נקבע, בדעת הרוב, כי עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק ושניתן להשקיף עליהן כמסכת עבריינית אחת ייחשבו לאירוע אחד (ראו: פסקה 5 לחוות דעת כב' השופטת ברק ארז ופסקה 2 לחוות דעתו של כב' השופט פוגלמן). עוד נקבע בע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' יוסף דלאל (פורסם בנבו, 03/09/2015) כי "כדי לעמוד על עוצמת הקשר שבין העבירות, שומה על בית המשפט לעמוד על נסיבות העובדתיות של העניין שלפניו, ולבחון אם יש בהן כדי להצביע על קשר הדוק בין העבירות. נסיבות עובדתיות אלה מהוות "מבחני עזר" לקביעת עוצמת הקשר...בבחינת הנסיבות העובדתיות, מן ההכרח לבית המשפט להעמיד לנגד עיניו את השאלה, האם השקפה על העבירות כעל כמה אירועים תהא מלאכותית, באופן שיגרע ממהות העניין בכללותו או שלא ישקף את סיפור המעשה כהווייתו".

בידון דין טוען ב"כ הנאשמים כי עסקינן בנסיבות דומות, באותה סדרת עבירות, אשר בוצעו אל מול אותו גורם ספציפי ובסמיכות זמנים, וכן נטען כי כל העבירות בוצעו תוך פרק זמן של 3 חודשים. ברם, מנגד, יש ליתן את הדעת לכך שהמדובר ב-3 עסקאות סם נפרדות. כל עסקה בוצעה במועד שונה - האחת ביום 26/10/2014; השנייה ביום 26/11/2014 והשלישית ביום 03/01/2015. זאת ועוד, בכל עסקה מדובר בכמות סמים שונה בגינה סוכם על תמורה שונה. לפיכך, הגם שמדובר ב-3 עסקאות ובאותו סוכן משטרי, הרי שאין לראות את כל העסקאות כאירוע אחד כי אם כשלושה אירועים נפרדים.

שלוש העסקאות מאופיינות, לפיכך, במעשים שונים בעלי זיקה עניינית שונה, כפי שעולה, כאמור, מעיון בעובדות כתב האישום המתוקן ולפיכך המדובר בתוכנית עבריינית שונה, אשר מאפיינת כל אחת מהעסקאות מושא כתב האישום.

סיכומו של דבר בנקודה זו - שלוש העסקאות מושא כתב האישום המתוקן מהוות שלושה אירועים נפרדים ובגין כל אחד מהם ייקבע מתחם עונש הולם נפרד, כמבוקש ע"י המאשימה.

44. הערך החברתי, שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה של סחר בסם מסוכן והחזקתו שלא לצריכה עצמית הוא- ביטחונו ושלומו של הציבור, שכן הסמים המופצים בחברה, כל שכן כאשר עסקינן בסמים "קשים", משחיתים כל חלקה טובה ופוגעים בכל אשר נקרה בדרכם. כל גורם בשרשרת הפצת הסמים תורם את תרומתו השלילית להתמכרותם של תושבי המדינה לסמים ולהרחבת הפשיעה, על גווניה השונים, כתוצאה מכך. אין צורך להכביר במילים באשר לחומרה הנעוצה בהפצת סם הקוקאין, הידוע כסם ממכר וקשה, כל שכן כאשר עסקינן בכמויות גדולות של סם, כדוגמת הכמויות העולות ממקרא כתב האישום המתוקן בתיק זה. ודוק, עסקינן בכמויות של 8.38 גרם נטו, 18.2 גרם נטו ו- 49.45 גרם נטו בהן סחר הנאשם, שהינן כמויות גדולות, זאת כאשר הן מתייחסות לסם הקוקאין. בנקודה זו יוטעם כי הנאשמת

סייעה לנאשם לסחור בכמות של 8.38 גרם נטו קוקאין, כמות ממנה ניתן להפיק עשרות מנות של סם, דבר הממחיש את הפגיעה הפוטנציאלית בציבור ובחברה כתוצאה מביצוע העבירה הנ"ל.

45. לעניין חומרת עבירות הסחר בסמים יפים דבריו הבאים של כב' השופט המנוח מ' חשין ז"ל, כפי שנאמרו בע"פ 6029/03 **מדינת ישראל נ' שמאי** (פ"ד נח(2) 734, 744 (2004)):

"בבואו לגזור עונשים על סוחרי הסמים כמערערים שלפנינו, שומה עליו, על בית-המשפט, לשוות נגד עיניו את צרכני הסמים הפגועים, את משפחותיהם המפוררות ואת הנחיית המחוקק מה עונש ראוי להטיל על מי שהביא כל אלה. לביעור נגע הסמים אין די ברטוריקה. נדרשים אנו למעשים של-ממש. חובה היא המוטלת על בית-המשפט להעלות את תרומתו למלחמתה של החברה במשחיתיה ... "

עוד נקבע בע"פ 211/09 **אזולאי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.6.2010), כי:

"הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל לשרת את מטרת הגמול לעברייני על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד" .

כמו כן יפים בענייננו הדברים הבאים, אשר נקבעו בע"פ 7070/03 **זניד נ' מדינת ישראל** (5.9.2005):

"החברה בישראל נאבקת מזה שנים רבות בהתפשטותו של נגע הסמים ולצורך כך היא משקיעה מאמצים וממון רב. המערער ואחיו דוגמתו מבקשים לסכל מאמץ זה ומכאן הצורך לנהוג בהם וכנגד כל חוליותיה של שרשרת הפצת הסם ביד קשה. בתחום זה של עבריינות קובעת ההלכה הפסוקה כי תהיינה נסיבותיו של העברייני חמורות וקשות ככל שתהיינה, הן נדחות מפני אינטרס הציבור".

46. במסגרת בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט' לחוק העונשין, אציין בענייניו של הנאשם את חלקו הדומיננטי בביצוע העבירות, לרבות את אלמנט התכנון הנלווה, מטבע הדברים, לעבירות שבפנינו, עבירות שעיקרן סחר בסם מסוכן, באמצעות סוכן משטרת. ברם, מנגד, יש ליתן את הדעת במסגרת זו לטיעוני הסנגור בפניי, הנתמכים בעובדות כתב האישום, לפיהם בין הנאשם לבין הסוכן הייתה הכרות מוקדמת. לטענת הסנגור, הנאשם והסוכן היו מכרים, דבר שהוביל באופן נגיש יותר לפניית הסוכן אל הנאשם, כפי שעולה ממקרא עובדה 7 לעובדות האישום הראשון וממקרא עובדה 2 לעובדות האישום השני, זאת באשר לשתיים מעסקאות הסמים. עוד אשוב ואציין בנקודה זו את הנזק הפוטנציאלי הקשה, שיכול היה להיגרם מביצוע עבירות הסמים ע"י הנאשם, כפי שהובא על ידי

בהרחבה לעיל. כן אוסיף כי המניע שהביא את הנאשם לביצוע עבירות הסמים הוא מניע כספי, הנעוץ בהתמכרות הנאשם לסמים קשים, ומשכך בצורך של הנאשם לממן את צריכת הסמים, זאת כפי שעולה מעיון בתסקיר שירות המבחן.

47. במסגרת בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט' לחוק העונשין, אציין בעניינה של הנאשמת, כי הנאשמת אך סייעה לנאשם בביצוע אחת מעסקאות הסמים, עסקה בסם מסוכן מסוג קוקאין בכמות של 8.38 גרם נטו, זאת בדרך של הסעת הן הנאשם והן הנאשם והסוכן, זאת ברכבה וכדי לאפשר את ביצוע עסקת הסם או להקל על ביצועה, כפי שעולה מעובדות כתב האישום המתוקן. חלקה של הנאשמת בביצוע העבירה, ביחס לחלקו של הנאשם, הוא קטן ועל כך אין חולק, שכן הנאשם היה המבצע העיקרי של עבירת הסחר ואילו הנאשמת אך סייעה לו, כאמור, באמצעות רכבה לבצע את העבירה. בנקודה זו אציין כי הסיבה שהביאה את הנאשמת לביצוע העבירה נעוצה, מטבע הדברים, בהיות הנאשמת אשת הנאשם, דבר שגרם לה לסייע לו, כמתואר בעובדות כתב האישום המתוקן.

48. במסגרת בחינת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות שבפנינו, הנעברות בסם מסוכן מסוג קוקאין, תובא הפסיקה הבאה:

· ע"פ 100/14 וע"פ 739/14 **מדינת ישראל נ' מחטייב וערעור שכנגד** (ניתן ביום 10.12.14) - נדחה ערעור המדינה וערעור שכנגד של הנאשם על עונש של 5 שנות מאסר, שהוטל בבית המשפט המחוזי על הנאשם, לאחר שהורשע על פי הודייתו בעבירה של סחר בקוקאין במשקל כולל של 300 גרם, סם מסוכן אותו מכר לסוכן סמוי במסגרת מספר עסקאות. לנאשם במקרה הנ"ל היה עבר פלילי, אולם לא בעבירות סמים. בנקודה זו יוטעם כי במקרה שבפנינו מדובר בכמות כוללת קטנה יותר של סם מסוכן מסוג קוקאין.

· ע"פ 1905/12 **דהן נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 8.11.12)** - נדחה ערעור על חומרת עונש של 44 חודשי מאסר, שהוטל על המערער בגין ביצוע שתי עבירות בסם מסוכן מסוג קוקאין, אשר בוצעו באמצעות סוכן משטרה, בגין הורשע המערער הנ"ל, מכוח הודאתו: בעסקה הראשונה סייע המערער לאחר למכור 90 גרם קוקאין לסוכן ובשנייה, מכר המערער לסוכן 100 גרם קוקאין. למערער עבר פלילי עשיר מכביד מאוד אך ישן.

· ע"פ 3117/12 **ארביב נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 6.9.12)** - נדחה ערעור על חומרת עונש מאסר של 36 חודשי מאסר בגין עבירה של סחר בסמים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית (100 גרם קוקאין, שנמכרו לסוכן סמוי). העסקה בוצעה עוד באותו יום בו התגבשה העסקה דבר המלמד על נגישותו הגבוהה של המערער לסמים. לטובת המערער הובאו בחשבון נסיבותיו האישיות (אב לשישה, מצבה הרפואי של אשתו, עבר פלילי ישן יחסית וכן היעדר הסתכנויות מאז הפרשה).

· ת"פ (מחוזי מרכז) 44812-06-13 **מדינת ישראל נ' דהן** (ניתן ביום 24.6.14) - נקבע מתחם

ענישה של 30-60 חודשי מאסר בגין סחר בכ-50 גרם קוקאין. באותו מקרה דובר גם בעבירה של סחר בנשק, לגביה נקבע מתחם עונש הולם נפרד ונגזרו עונשים בגין שתי העבירות.

ע"פ 6277/14 **משלטי נ' מדינת ישראל** - דובר במערער בעל עבר פלילי מכביד, אשר נדון בבית המשפט המחוזי ל-3 שנות מאסר בפועל בגין החזקה שלא לצריכה עצמית של סם מסוכן מסוג קוקאין בכמות של 51.36 גרם. בגזר דינו קבע בית המשפט המחוזי כי מתחם הענישה במקרה זה נע בין 3 ל-5 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעור על קולת העונש, וכן קבע כי המתחם והעונש אינם חמורים יתר על המידה.

ת"פ (מחוזי ת"א) 3759-02-14 **מדינת ישראל נ' מימון ואח' (גזר דין מיום 01.01.2015)** - דובר בנאשם בעל עבר פלילי מכביד, אשר הורשע, עפ"י הודאתו בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן ובשתי עבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, זאת בגין 2 מכירות של סם מסוכן מסוג קוקאין לסוכן משטרתי, בכמויות של 39.78 גרם ו-39.64 גרם. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם הענישה לכל עבירת סחר נע בין 24 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם עונש של 42 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 6747/11 **מדינת ישראל נ' אבו ריקי** (3.1.2013) נדחה ערעור המדינה על גזר דינו של בית המשפט המחוזי, לפיו הושת עונש של 4.5 שנות מאסר בפועל על נאשם שהורשע, על פי הודאתו, במסגרת 3 אישומים, בשתי עבירות של קשירת קשר לפשע, בשתי עבירות של סחר בסמים, בשלוש עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, בעבירה של אספקת סם ובעבירה של תיווך בסם. גם במקרה הנ"ל דובר בעבירות שבוצעו, באמצעות סוכן משטרתי ובכמויות גדולות של סמים שנמסרו לסוכן, 98.83 גרם קוקאין ו-97.8405 גרם קוקאין, אם כי בכמויות הגדולות מהכמויות בהן עסקין בתיק זה. עוד דובר במקרה הנ"ל בתיווך בעסקת סם מסוג קוקאין במשקל של כ-200 גרם. למערער הנ"ל היו הרשעות קודמות, לרבות בעבירות סמים, אולם הרשעותיו הקודמות היו ישנות.

49. לאחר שסקרתי את הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירות הסמים בענייננו, כמו גם את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות בענייניו של נאשם 1 ואת מדיניות הענישה הנהוגה, כאמור לעיל, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם את האירוע מושא עסקת הסם הראשונה, המתייחסת לכ-8 גרם קוקאין, נע בין עונש של 12 חודשי מאסר בפועל לבין עונש של 24 חודשי מאסר בפועל; מתחם העונש ההולם את האירוע מושא עסקת הסם השנייה, המתייחסת לכ-18 גרם קוקאין, נע בין עונש של 18 חודשי מאסר בפועל לבין עונש של 36 חודשי מאסר בפועל ומתחם העונש ההולם את האירוע מושא עסקת הסם השלישית, המתייחסת לכ-50 גרם קוקאין, נע בין עונש של 24 חודשי מאסר בפועל לבין עונש של 48 חודשי מאסר בפועל.

50. בהינתן הערכים החברתיים שנקבעו כתוצאה מביצוע העבירה של סיוע לסחר בסם מסוכן, שנעברה ע"י הנאשמת, וכן בהינתן הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה הנ"ל ע"י הנאשמת, הנני בדעה כי מתחם העונש ההולם את

העבירה שביצעה הנאשמת (סיוע לסחר סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של כ- 8 גרם), נע בין עונש של מספר חודשי מאסר, שניתן וירוצו בדרך של עבודות שירות, לבין עונש של 12 חודשי מאסר בפועל.

51. במסגרת בחינת הנסיבות, שאינן קשורות בביצוע העבירה בעניינו של הנאשם, כאמור בסעיף 40"א לחוק העונשין, אציין בראש ובראשונה את הודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה בעובדות כתב האישום המתוקן, הודאה אשר חסכה הן זמן שיפוטי יקר והן את העדת העדים בתיק זה. עוד אציין במסגרת זו את נסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם, הבאות לידי ביטוי הן בתסקיר שירות המבחן והן בטיעוני ההגנה לעונש. ודוק, הנאשם עבר תאונה קשה בהיותו בן 13, תאונה שגרמה לו לפציעה קשה בראשו. כמו כן, כשנה עובר למעצרו בגין תיק זה, עבר הנאשם אירוע מוחי שני, אשר הצריך תהליך שיקום ממושך. לדברי הנאשם, בעטיו של האירוע המוחי, שפגע קשות בתפקודו ובמצבו הכלכלי, הוא נאלץ לשוב יחד עם משפחתו להתגורר בעיר עכו, דבר שהשיבו למעגל הסמים. הסנגור הדגיש בטיעוניו בפניי כי חזרת הנאשם לשימוש בסמים הובילה אותו חזרה לביצוע עבירות. בנקודה זו יוטעם כי עיון בגיליון המרשם הפלילי של הנאשם - ת/1 - מלמד כי בעברו של הנאשם הרשעות קודמות בגין עבירות שונות, לרבות עבירות סמים, אשר בוצעו ע"י הנאשם עד לשנת 2005. מאז שנת 2005 לא ביצע הנאשם עבירות סמים, על פי ת/1, זאת עד להסתבכותו בביצוע העבירות מושא כתב האישום שבפנינו. עוד יצוין כי הנאשם בחר להעתיק את מקום מגוריו לעיר אילת כדי להתנתק מעולם הפשע והסמים, אולם שובו כאמור של הנאשם להתגורר בעיר עכו, השיבו למעגל הפשיעה והסמים, כפי שעולה, כאמור, מטיעוני הסנגור בפניי. לאמור לעיל אוסיף כי לנאשם בן קטן בגיל 5 וכי אשתו, הנאשמת בתיק זה, בהיריון וצפויה ללדת בתחילת חודש מרץ. זאת ועוד, הנאשם מצוי במעצר בגין תיק זה תקופה של כשנה, אשר במהלכה הפגין תמיכה בזולת, תמיכה בעצורים נוספים בבית הסוהר "צלמון" (ראו: מכתבי העצורים - נ/2 וכן את תעודות ההוקרה וההערכה שניתנו לנאשם, לרבות בגין הצלת חייו של עצור אחר - נ/3 ו- נ/4). לדברי הנאשם, הוא שומר על "ניקיון מסמים" במהלך מעצרו, שהסב לו סבל רב, ובכוונתו להמשיך ולהשתקם. הנאשם הביע, כאמור, בדיון בפניי, חרטה על מעשיו וביקש לשוב במהרה לחיק משפחתו. עם זאת, נוכח האמור בתסקיר שירות המבחן לפיו הנאשם אינו מתאים להליך טיפולי מעמיק ואינו מודע לחומרת מצבו נוכח בעיית התמכרותו, הרי שאין מקום לקבוע בתיק זה כי קיים סיכוי לשיקומו של הנאשם, ומשכך ובהינתן חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, אין מקום לסטות, לקולא, מטעמים של שיקום, ממתחם העונש ההולם.

52. בהינתן מכלול הנסיבות הנ"ל, שאינן קשורות בביצוע העבירה, הנני בדעה כי מן הראוי להשית על הנאשם בתיק זה עונש של מאסר בפועל לתקופה של 42 חודש, בניכוי ימי מעצרו. בנקודה זו יוטעם כי החלטתי להשית על הנאשם עונש כולל בגין שלושת האירועים מושא כתב האישום, זאת בהינתן העובדה שעסקין ב-3 עסקאות סמים, אשר בוצעו באמצעות אותו סוכן משטרתי וביחס לאותו סוג של סם (סם מסוג קוקאין). לעונש המאסר בפועל יתלוו רכיבי ענישה נוספים של מאסר על תנאי משמעותי ומרתיע וקנס כספי. נוכח תקופת המאסר הממושכת המושגת בתיק זה על הנאשם, הנני מבכרת, בנסיבות העניין, שלא להשית עליו פסילה מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה.

53. במסגרת בחינת הנסיבות לגבי נאשמת 2, שאינן קשורות בביצוע העבירה, אציין את הודאתה בהזדמנות הראשונה בעובדות כתב האישום המתוקן, המייחס לה אך עבירה של סיוע לסחר בסם מסוכן, כאמור לעיל. הודאת הנאשמת חסכה אף היא זמן שיפוטי יקר ואת העדת העדים בתיק זה. במסגרת זו אשוב ואפנה לתמונת נסיבותיו האישיות של הנאשם, שהובאה לעיל, בהיות הנאשמת, כאמור, אשת הנאשם. בנקודה זו אוסיף ואציין כי הנאשמת היא בחורה צעירה בת 29, אשר קשרה את גורלה עם גורלו של הנאשם, דבר שהובילה למעידה חד-פעמית ולביצוע העבירה מושא

כתב האישום המתוקן. ודוק, עברה של הנאשמת נקי ללא רבב ומדבריה בפני עולה כי היא רואה את העבירה שביצעה כטעות של חייה וכי לא תשוב לבצע עבירות. הנאשמת מטפלת לבדה בילדם בן ה-5 של בני הזוג והיא צפויה ללדת בקרוב. בנקודה זו אוסיף ואציין כי הנאשמת חוותה נסיבות חיים לא קלות, כפי שעולה מטיעוני הסנגור בפניי - הנאשמת נאלצה לסעוד את בעלה (הנאשם) שלקה פעמיים באירועים מוחיים וכן להעתיק את מקום מגוריה, בהינתן רצונו של הנאשם לעשות כן. לאמור לעיל אוסיף כי הנאשמת הייתה נתונה במעצר בגין תיק זה במשך תקופה של כ-10 ימים ולאחר מכן שהתה הנאשמת במעצר בית מלא במשך כחודש נוסף ומאז ועד כה היא מצויה במעצר בית לילי. מעצרה של הנאשמת הותיר לא רק בה את חותמו כי אם גם בבנם הקטן של בני הזוג, שנכח במהלך המעצר.

54. בחינת מכלול הנסיבות הנ"ל, שאינן קשורות בביצוע העבירה, בעניינה של הנאשמת, מביאה אותי לידי מסקנה כי מן הראוי להשית על הנאשמת בתיק זה עונש המצוי ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, שנקבע על ידי לעיל בעניינה. קרי: עונש של מספר חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, זאת בצד רכיב ענישה של מאסר על תנאי. בנקודה זו אציין כי בתיתי את הדעת לחלקה הקטן של הנאשמת, שפעלה כמסייעת לביצוע העבירה ע"י הנאשם, וכן בתיתי את הדעת ליתר נסיבותיה האישיות, הנני מחליטה שלא להשית על הנאשמת עונש של קנס כספי בתיק זה. כמו כן, הנני מבכרת שלא לפסול את הנאשמת מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה, זאת בהינתן הנזק הצפוי כתוצאה מכך לנאשמת, הזקוקה לרישיון הנהיגה, בהיותה בהיריון מתקדם ומטפלת בגפה בבנה הקטן.

55. סיכומי של דבר - אני דנה כל אחד מהנאשמים לעונשים הבאים:

הנאשם:

אני דנה את הנאשם למאסר בפועל לתקופה של 42 חודש בניכוי ימי מעצרו, מיום 03/01/2015.

אני דנה את הנאשם למאסר על תנאי לתקופה של 12 חודש למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל יעבור הנאשם עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים ויורשע בגינה.

אני דנה את הנאשם למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל יעבור הנאשם עבירה מסוג עוון לפי פקודת הסמים המסוכנים ויורשע בגינה.

אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך ₪ 8,000 או 40 ימי מאסר תמורתו. בהינתן מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, ישולם הקנס ב-20 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים בסך ₪ 400 כל אחד, החל מיום 15/09/2016 ואילך.

הנאשמת:

אני דנה את הנאשמת למאסר בפועל לתקופה של 5 חודשים, אשר ירצו בדרך של עבודות שירות, כאמור בחוות עמוד 15

דעת הממונה על עבודות השירות, היינו במעון "עתידות" בעכו.

הנאשמת תתייצב ביום 8.8.16 בשעה 08:00 לצורך קליטה והצבה במועד תחילת ביצוע עבודות השירות, זאת במפקדת מחוז צפון, ברחוב הציונות 14 בטבריה. על הנאשמת להמציא לממונה על עבודות שירות מסמכים רפואיים בדבר כשירותה הרפואית לבצע עבודות שירות, זאת עובר למועד הנ"ל ובהינתן האמור בחוות דעת הממונה על עבודות שירות בעניין זה. הנאשמת מזהרת בזה כי תנאי ההעסקה, במסגרת עבודות השירות הינם קפדניים וכי חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות ולריצוי העונש במאסר של ממש, זאת כאמור בחוות דעת הממונה על עבודות שירות.

אני דנה את הנאשמת למאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל תעבור הנאשמת עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים ותורשע בגינה.

אני דנה את הנאשמת למאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל תעבור הנאשמת עבירה מסוג עוון לפי פקודת הסמים המסוכנים ותורשע בגינה.

56. בהסכמת הצדדים, הנני מורה למשיבה להשיב לידי הנאשמת את התפוס, הרכב הנזכר בכתב האישום.

בשולי גזר הדין, מובאת בזה המלצתי לשב"ס לשלב את הנאשם בין כותלי בית הסוהר בהליך שיקומי בנושא "התמכרות לסמים", כמו גם להתאים לנאשם טיפול לצרכיו הרפואיים, כמומלץ בתסקיר שירות המבחן.

גזר דין זה יומצא לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ז' אדר א' תשע"ו, 16 פברואר 2016, במעמד ב"כ הצדדים והנאשמים.